

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

6. maj 2021

Folketingets Kulturudvalg har den 22. april 2021, efter ønske fra Jens Rohde (UFG), stillet mig følgende spørgsmål, nr. 10 ad L 205, som jeg hermed besvarer.

Spørgsmål:

Ministeren bedes oplyse, hvad der har motiveret følgende ændring i L 205 angående EU-direktivets artikel 17 om ophavsret af 17. april 2019, siden kulturministeriets sendte lovudkastet i høring til lovforslag 205 om ophavsret, og forslaget blev fremsat 26. marts: Lovudkastets § 52 c (dengang § 52 e), stk. 2, 2. pkt. lød: En udbyder af en onlineindholdsdelingstjeneste skal indhente tilladelse til brug af rettigheder i henhold til 1. pkt., medmindre rettighedshaverne ikke ønsker at give en sådan tilladelse. I L 205 § 52 c, stk. 2, 2. pkt. er det ændret til: En udbyder af en onlineindholdsdelingstjeneste skal søge at opnå tilladelse fra rettighedshaverne til brug af rettigheder i henhold til 1. pkt., medmindre rettighedshaverne ikke ønsker at give en sådan tilladelse. Hvis der ikke er givet tilladelse, finder stk. 4 anvendelse. Ministeren skriver tillige i bemærkningerne, at "Tjenesteudbydere er ikke forpligtede til at indhente en tilladelse, men er i modsat fald ansvarlige for brug af værkerne, jf. også den foreslåede § 52 c, stk. 4." Med denne ændring vælger ministeren at afvige fra den direktivnære implementering, der var lagt op til. I direktivets art. 17, stk. 1, 2. afsnit hedder det netop som i lovudkastet: "En udbyder af onlineindholdsdelingstjenester skal derfor indhente tilladelse fra de i artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv 2001/29/EF omhandlede rettighedshavere, f.eks. ved at indgå en licensaftale, med henblik på at overføre værker eller andre frembringelser til almenheden eller stille dem til rådighed for almenheden." Det bemærkes, at netop denne del af artiklen er forfattet efter ønske fra den danske regering og danske europa-parlamentarikere. Herudover bemærkes, at kulturministerens pressemeddelelse fra 25. marts 2021 lyder som følger: "Lovforslaget betyder også, at tech-giganter med onlinedelingsplatforme, fx YouTube, får ansvaret for indholdet på platformen og skal indgå aftaler med rettighedshaverne, hvis de vil vise videoer eller musik.

Svar:

Ændringen er af lovteknisk karakter og er ikke foretaget med henblik på en indholdsmæssig ændring af den pågældende bestemmelse. Ændringen er foretaget med henblik på, at lovforslaget skal være sprogligt tilstrækkeligt klart og forståeligt.

Ændringen er foretaget med henblik på at gøre sammenhængen mellem den foreslåede § 52 c, stk. 2 og stk. 4 tydelig.

Af lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår følgende vedrørende den foreslåede § 52 c, stk. 4 (pkt. 3.1.3):

"Bestemmelsen fastlægger onlineindholdsdelingstjenesternes ansvar i det tilfælde, at rettighedshaverne ikke har valgt at give en tilladelse. I nr. 1-3 oplistes de kumulative betingelser, som onlineholdsdelingstjenesten vil skulle opfylde for at kunne være ansvarsfri, såfremt denne ikke har opnået en tilladelse fra rettighedshaverne. Onlineindholdsdelingstjenesten vil således skulle have gjort sin bedste indsats for at opnå en tilladelse, gjort sit bedste for at sikre at det pågældende indhold ikke er på tjenesten og have handlet hurtigt på notice and take down-anmodninger fra rettighedshaverne samt gjort sit bedste for at forhindre fremtidige uploads."

I lovforslaget specielle bemærkninger til nr. 8 fremgår følgende:

"Den foreslåede § 52 c, stk. 2, fastslår, at de omfattede tjenester foretager en overføring til almenheden eller tilrådighedsstillelse for almenheden, når de giver offentlig adgang til ophavsretligt beskyttet materiale, der uploades af deres brugere. Tjenesterne skal således indhente tilladelse fra de relevante rettighedshavere, jf. betragtning nr. 64."

Det er Kulturministeriets vurdering, at ændringen ikke medfører nogen indholdsmæssige ændringer til lovforslaget og fortsat udgør en korrekt gennemførelse af artikel 17 i DSM-direktivet.

Ændringen synliggør, at i tilfælde, hvor rettighedshaverne ikke ønsker en aftale med en informationssamfundstjeneste efter den foreslåede § 52 c, stk. 2, så er tjenesten ikke forpligtet til at indgå aftale, hvorefter § 52, stk. 4, finder anvendelse. Denne bestemmelse siger, at tjenesten som angivet ovenfor skal "have gjort sin bedste indsats for at opnå en tilladelse, gjort sit bedste for at sikre at det pågældende indhold ikke er på tjenesten og have handlet hurtigt på notice and take down-anmodninger fra rettighedshaverne samt gjort sit bedste for at forhindre fremtidige uploads".

Joy Mogensen